

2. Технологія прогнозування по моделі «витрати–випуск» у системі з галузевими моделями працює за принципом «один розрахунок – один крок», тобто прогноз на один або декілька років робиться за один розрахунок. Це може бути прогнозний розрахунок на один рік або одразу на кінець прогнозного періоду, але тоді не будуть отримані прогнозні таблиці за кожен проміжний рік, і щорічну динаміку треба розраховувати окремо.

3. Агрегація галузевих прогнозів із розрахунками за методом «витрати–випуск» дозволяє проводити прогнозування на середньострокову перспективу. З одного боку, з урахуванням галузевих факторних ресурсів і, з іншого боку, збалансованості ВВП за структурою витрат і кінцевого споживання випусків товарів і послуг.

Список використаних джерел

1. Методологічні положення зі статистики / Держкомстат України. – К.: ЗАТ «Август», 2002. – Вип. 1 / Редкол.: О.Г. Осауленко (голова) та ін. – 552 с.

2. Архангельский Ю.С., Коваленко И.И. Межотраслевой баланс. – К.: Высшая шк. Главное изд-во, 1988. – 248 с.

3. Моторін Р.М., Моторіна Т.М. Система національних рахунків: Навч. посіб. – К.: КНЕУ, 2001. – 336 с.

4. Парфенцева Н. Міжнародні статистичні класифікації в Україні: впровадження й використання. – К.: Основи, 2000. – 351 с.

5. Структурні зрушення міжгалузевого балансу «витрати–випуск» в Україні / В.В. Попова // Держава та регіони. Серія: Економіка та підприємництво. – 2008. – №5. – С. 141–145.

6. Парфенцева Н.О., Попова В.В. Ефективність національної економіки в системі показників міжгалузевого балансу / Н.О. Парфенцева, В.В. Попова // Фінанси України. – 2008. – №10. – С. 39–52.

7. Статистичний збірник Україна у цифрах 2013. Державна служба статистики України. – К.: 2014.

8. Статистичний збірник Національні рахунки України за 2012 рік. Державна служба статистики України. – К.: 2014. – 172 с.

9. Тищук Т. Оцінка чутливості складових випуску до змін міжгалузевих потоків / Т. Тищук // Економіст. – 2006. – №12. – С. 64–67.

І.П. ПЕТРУК,

аспірантка, Тернопільський національний економічний університет

Антикризове управління як інструмент подолання ірраціональності структури національної економіки

У статті обґрунтовано об'єктивну необхідність здійснення антикризового управління. Визначено роль антикризового управління як інструмента подолання ірраціональності структури національної економіки.

Ключові слова: антикризове управління, ірраціональність структури національної економіки, структурні диспропорції, антикризові заходи, антикризове управління міграційними процесами.

І.П. ПЕТРУК,

аспірантка, Тернопольский национальный экономический университет

Антикризисное управление как инструмент преодоления иррациональности структуры национальной экономики

В статье обоснована объективная необходимость осуществления антикризисного управления. Определена роль антикризисного управления как инструмента преодоления иррациональности структуры национальной экономики.

Ключевые слова: антикризисное управление, иррациональность структуры национальной экономики, структурные диспропорции, антикризисные меры, антикризисное управление миграционными процессами.

I. PETRUK,

graduate student, Ternopil National Economic University

Crisis management as a tool to overcome irrationality structure of national economy

In the article the objective need for crisis management. Defined the role of crisis management as a tool to overcome the irrationality of the structure of the national economy.

Keywords: crisis management, irrational structure of the national economy, structural imbalances, anti-crisis measures, crisis Migration Management.

Постановка проблеми. Об'єктивна необхідність здійснення антикризового управління на різних рівнях національної економіки полягає у:

- запобігання кризовим ситуаціям і явищам економічного, соціального та ін. характеру;
- профілактиці цих ситуацій і явищ;
- забезпеченні дієвої реакції на зміни (економічні, політичні, соціальні, екологічні та ін.) з метою забезпечення стабільного економічного, соціального, екологічного, культурного та ін. розвитку держави і її регіонів;
- пом'якшенні перебігу криз;

– зниженні рівня негативних наслідків кризи для держави і її регіонів та у перетворенні цих наслідків у позитивні зміни.

Забезпечення дієвої реакції на зміни через антикризове управління вимагає, перш за все, економіка України, зокрема, її нераціональна структура.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Питання антикризового управління розкриті у працях І. Балабанова, А. Грязнової, П. Друкера, Л. Каліної, В. Коваленка, П. Кухти, О. Ложачевської та ін. Разом із тим більш детального вивчення вимагають питання здійснення антикризово-

го управління як інструмента, який дозволяє долати нерациональність структури української економіки.

Метою статті є розкриття ролі антикризового управління як інструмента подолання ірраціональності структури національної економіки.

Виклад основного матеріалу. Необхідність забезпечення дієвої реакції на зміни пов'язана з тим, що економіка України характеризується цілим рядом структурних диспропорцій, що виражаються у сировинній орієнтації структури виробництва, переважанні видів діяльності з низьким і середнім технологічним рівнем виробництва, значній залежності від імпорту, скороченні асортименту продукції, що пропонується на внутрішньому ринку, погіршенні пропорції між фондом нагромадження і споживання. Така ситуація є свідченням неспроможності наявних ринкових механізмів забезпечувати структурну збалансованість економіки та недовісті важелів структурної корекції, які застосовує держава [1, с. 185].

Структурні диспропорції пов'язані також і з ринком праці. Так, негативними тенденціями на ринку праці в Україні є: зростання масштабів неповної зайнятості населення, практика поширення неоплачуваних відпусток з ініціативи адміністрації організацій, зростання заборгованості з виплати заробітної плати працівникам тощо.

Антикризові заходи на ринку праці треба здійснювати у комплексі з іншими заходами регулювання розвитку економіки. Потребують уваги такі протиріччя на ринку праці:

- дефіцит гідних робочих місць (гідні умови праці та її оплати);
- надмірна й необґрунтована диференціація заробітної плати за видами економічної діяльності (галузями) та відповідно до складності виконуваної роботи;
- нестача кваліфікованих робітничих кадрів;
- тіньова зайнятість;
- дисбаланс між розвитком ринку праці і ринку освітніх послуг;
- неефективність соціального захисту на ринку праці;
- низька зацікавленість населення в загальнообов'язковому соціальному страхуванні (низька якість соціальних послуг, обмежений розмір соціальних виплат);
- неефективність пенсійного забезпечення як чинник підтримки зацікавленості у тіньовій зайнятості;
- загострення проблеми підвищення рівня економічної активності населення (в умовах критично низького рівня народжуваності та несприятливих демографічних перспектив, старіння населення, зростання навантаження осіб пенсійного віку на працездатне населення) [2, с. 327].

Проблеми на ринку праці притаманні також міграційним процесам. На сучасному етапі розвитку державно-управлінських відносин зміст і характер державно-правового впливу на міграційні процеси в Україні, державна політика у сферах міграції, громадянства та реєстрації мігрантів, в цілому, залишаються недосконалими. Підтвердженням цього є причини, визначені у Концепції державної міграційної політики:

- інтеграція України у міжнародний ринок праці, що супроводжується впливом робочої сили з України;
- зменшення чисельності населення в Україні, інших європейських державах;
- активна імміграційна політика іноземних держав, спрямована на залучення іноземної робочої сили;

- невідповідність законодавчих актів України з питань міграції вимогам сьогодення, зокрема, через відсутність законодавчих актів у сфері захисту іноземців та осіб без громадянства, яким не надано статус біженців в Україні, у випадку, коли повернення їх до держав громадянської належності або попереднього постійного проживання неможливе з огляду на необхідність виконання Україною взятих на себе міжнародних зобов'язань, а також на неможливість проживання або перебування таких осіб на території держави їх походження, що зумовлено екологічними, техногенними або іншими обставинами надзвичайного характеру;

- недостатність кадрового, матеріально-технічного забезпечення державних органів для реалізації державної міграційної політики України, відсутність інформаційних автоматизованих систем обліку і реєстрації громадян України, а також іноземців та осіб без громадянства, які проживають або тимчасово перебувають на території України на законних підставах [3].

Крім того:

- Україна продовжує втрачати свій трудовий і інтелектуальний потенціал: за різними оцінками – це 3–5 млн. «заробітчани», переселенців, висококваліфікованих спеціалістів, молодих шукачів «кращого життя»;

- через Україну проходять декілька каналів транзитної міграції з перевагою її нелегальних форм. За даними СБУ, транзитом через Україну щорічно проходить до 60 тис. нелегальних мігрантів;

- на українській території концентруються нові угруповання іноземних громадян значної «національної потужності». Наприклад, китайське угруповання з центром в Одесі та в'єтнамське з центром в Харкові вже налічують по 200 тис. осіб [4]. При цьому слід відмітити, що законодавчі основи та умови їхнього життя та діяльності на українській території далеко ще нерегульовані;

- організація соціальної і трудової адаптації іммігрантів в Україні належним чином не здійснюється, що призводить до зростання соціальної напруги і конфліктних ситуацій.

Розв'язання також вимагає проблема врегулювання міграційних процесів в Україні. Функціональне навантаження держави у процесі антикризового управління міграційними процесами в Україні має полягати не тільки в ліквідації негативних наслідків цих процесів, а й у запобіганні та зменшенні негативного впливу міграційних процесів. Цього можна досягти шляхом удосконалення зовнішнього комунікативного процесу державних міграційних служб України з громадськістю.

Зовнішній комунікаційний процес, наприклад, державних міграційних служб у містах має передбачати: формування інформаційно-комунікаційного забезпечення, здійснення інформаційно-рекламної та інструктивної діяльності, налагодження суспільних відносин, реалізацію консультативної діяльності та ін. Інформацію, яка є основою процесу таких комунікацій, можна розглядати в трьох аспектах: як надбання громадськості, як адміністративну послугу і як політичний інструмент.

Комунікаційний процес, зокрема зв'язки з громадськістю, має відігравати важливу роль у втіленні урядом політики у сферах міграції, громадянства та реєстрації мігрантів, що пояснюється кращою дієвістю політичних інструментів за умови інформування відповідних аудиторій про їх сутність. Так, комунікація як соціальний інструмент впливу на громад-

ськість може бути зорієнтована на примус відповідних цільових груп нести відповідальність за порушення політики у сферах міграції, громадянства та реєстрації мігрантів.

Ефективне використання зв'язків з громадськістю, як окремого соціального інструменту впливу, і джерела інформаційного забезпечення роботи державної міграційної служби України можливе за умови синтезу використовуваних методів комунікації з іншими інструментами політики у сферах міграції, громадянства та реєстрації мігрантів (законодавчий вплив та ін.), що забезпечить вищу дієвість комунікативних зв'язків в системі «суб'єкт регулювання – громадянини» та підвищить ймовірність досягнення успіху.

Досвід зарубіжних країн свідчить про циклічність та етапність суспільних процесів (ідентифікація проблеми; формування відповідної політики; реалізація рішень та контроль за їх виконанням). Проектування етапності суспільного розвитку на сфері міграції, громадянства та реєстрації мігрантів дозволяє констатувати наступне.

На етапі ідентифікації проблем міграції, громадянства та реєстрації мігрантів роль комунікаційного процесу полягає у виокремленні проблемних питань і винесенні їх «на порядок денний». Важливе місце на цьому етапі повинно відводитись громадським організаціям. Однак рівень організованості громадянського суспільства в Україні є низьким, а вплив громадськості на прийняття рішень уряду – незначним. Так, наприклад, представники неурядових організацій, зокрема об'єднань українських працівників-мігрантів за кордоном, уже давно пропонують розробити закон про правовий статус громадян, працевлаштованих за кордоном, де, крім іншого, можна було б передбачити і заходи з реінтеграції тих мігрантів, які повертаються на батьківщину. Однак практичні дії в цьому напрямі як з боку цих об'єднань, так і державних органів поки що відсутні [5]. Діяльність громадських формувань і окремих громадян обмежується лише окремими проблемами, що актуалізує питання налагодження ефективних зв'язків з громадськістю у вирішенні проблем міграції, громадянства та реєстрації мігрантів. Крім цього, залучення широкого кола громадян до вирішення цих проблемних питань потребує формування належного інформаційного забезпечення, низький рівень якого, зумовив ситуацію вкрай низького рівня поінформованості громадськості.

Важливим є запровадження моніторингу міграційних потоків, як легальних, так і нелегальних, що має забезпечити надійну і постійно оновлювану інформацію про стан речей, без якої прийняття будь-яких управлінських рішень відбуватиметься наосліп, а самі рішення, очевидно, будуть недостатньо ефективними

Для того щоб відповіді на запитання, чи є іммігранти тягарем для держави, чи набула загрозливих розмірів еміграція, чи пов'язані міграційні процеси із загостренням криміногенної ситуації тощо, перестали бути предметом спекуляцій, повні та чіткі відповіді на них має давати офіційна статистика. Для цього необхідно розширити зміст міграційної статистики, а форми збору інформації урізноманітнити. Зокрема, за рахунок вибіркового обстежень, наприклад домогосподарств з метою виявлення в їхньому складі трудових мігрантів, або іммігрантів в Україні щодо з'ясування рівня їхньої інтеграції в суспільство. Подібні дослідження, які проводяться сьогодні

несистемно, мають набути систематичного характеру, здійснюватися з визначеною періодичністю.

Крім державної міграційної статистики до інформаційної бази у сфері міграцій належить також відомча статистика низки установ, зокрема органів внутрішніх справ, прикордонної служби тощо. Це вимагає вирішення питань зіставлення даних з різних джерел, встановлення порядку їх обігу та використання, що потребуватиме посилення координації в діяльності різних відомств і вже тому є надзвичайно важливим завданням.

Адекватна інформаційна база для прийняття управлінських рішень у сфері міграції передбачає не лише збір, а й належну інтерпретацію необхідних даних, тобто систематичне проведення наукових досліджень.

Серед інструментів комунікації, які можуть бути використані державними міграційними службами України у містах на етапі ідентифікації проблем міграції, громадянства та реєстрації мігрантів, є:

- інформування про порушення норм і правил в сферах міграції, громадянства та реєстрації мігрантів;
- періодичне вивчення громадської думки з приводу питань проведення міграційної політики, громадянства та реєстрації мігрантів;
- аналіз змісту повідомлень у засобах масової інформації та повідомлень у пресі;
- робота з неурядовими організаціями, науково-дослідними установами;
- проведення зустрічей з окремими цільовими групами і пресою, обговорення з ними питань міграції, громадянства та реєстрації мігрантів.

На етапі формування міграційної політики, громадянства та реєстрації мігрантів, комунікаційна діяльність державних міграційних служб України у містах може зумовити підвищення розуміння та сприйняття громадянами проблем і самої цієї політики, а також створити базу для підтримки окремих проблемних питань. Це стосується проблем, які визнані урядом як нагальні, однак ще не напрацьовано шляхів їхнього вирішення. Цільовими групами в даному випадку виступатимуть політичні та громадські діячі, які приймають відповідні рішення і вплив яких є визначальним на формування громадської думки.

Важливим у формуванні політики міграції, громадянства та реєстрації мігрантів має стати використання наступних інструментів комунікації з громадянами:

- активне обговорення проектів законів, які обумовлюють реалізацію цієї політики;
- надання консультацій фізичним та юридичним особам, які є учасниками відносин у міграційних процесах;
- формування стратегій в галузях міграції, громадянства та реєстрації мігрантів, у тому числі комунікаційних;
- співпраця з неурядовими організаціями та аналітичними центрами;
- формування мережі фондів підтримки громадських організацій, які займаються питаннями міграції, громадянства та реєстрації мігрантів.

Так, наприклад, зарубіжний досвід щодо формування стратегії міграції у Сербії свідчить, що Стратегія управління міграцією була прийнята 23 липня 2009 року. Рекомендаціями та необхідними заходами, що передбачені у Стратегії (перш за все стосовно формування міграційного профілю Сербії), є:

МАКРОЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ

– зміст міграційного профілю Сербії буде визначатись відповідно до європейських інтеграційних вимог, беручи до уваги особливі характеристики Республіки Сербія;

– міграційний профіль Сербії буде регулярно оновлюватися;

– статистичний облік вестиметься відповідно до стандартів ЄС;

– запроваджуватимуться нормативні та технічні умови для обміну даними між відповідними інституціями;

– регулярний збір інформації, статистики та звітів про міграцію, триватиме відстеження трендів міграційних потоків;

– буде визначено орган, відповідальний за збір даних.

Міграційний профіль Сербії повинен включати статистику імміграції та еміграції, аналіз загроз, систематизовану міграційну політику по відношенню як до нелегальної, так і законної міграції, та чітко визначені шляхи реалізації проблем.

Стратегія також закладає фундамент організаційної структури розвитку міграційної політики [5].

Приміром, стосовно питання співпраці з неурядовими організаціями, зазначимо, що недоліком української практики підготовки рішень в сфері міграції є її кулурність (як правило, проекти законів та підзаконних актів готуються силами державних службовців чи окремих депутатів). Лише в окремих випадках до цього долучаються професійні вчені, що вивчають проблеми міграції, тоді як неурядові організації, зокрема, об'єднання самих мігрантів, а також наукові установи і організації, що працюють у сфері надання послуг та допомоги мігрантам та біженцям взагалі ігноруються. Покажемо у цьому плані є досвід Польщі щодо співпраці з неурядовими організаціями. Ілюстрацією відмінностей у підходах та рівнях інтенсивності співпраці є оприлюднення інформації на офіційних сайтах польських та українських суб'єктів здійснення міграційної політики. Наприклад, польське Міністерство праці та соціальної політики має не лише спеціальний розділ, присвячений співпраці з неурядовими організаціями, а й створило окремий інтернет-портал, який відображає всі аспекти цієї співпраці, містить базу даних проектів, реалізованих неурядовими установами і організаціями тощо.

Інтернет-сторінка Державної міграційної служби України має підрозділ «Громадські організації», але його оновлення здійснюється з періодичністю один раз на три місяці і то суто формально. В даному контексті проблема полягає не лише в закритості української бюрократії, а й у неспівмірно більш активній позиції польських неурядових організацій на противагу українським [5].

Отже, координація міграційної політики, здійснюваної різними суб'єктами її реалізації, має здійснюватися на високому урядовому рівні – з метою подолання адміністративного опору, який виникатиме внаслідок неминучого перерозподілу повноважень та ресурсів.

У ході реалізації державними міграційними службами України в містах політики міграції, громадянства та реєстрації мігрантів особливо значимим має бути налагодження висхідних комунікацій, що дозволить оперативно реагувати на проблеми «на місцях» і виокремлювати пріоритетні питання, які впливають як на поведінку цільових груп, так і на міграційну політику.

Реалізація політики міграції, громадянства та реєстрації мігрантів багато в чому залежить від потреб населення, од-

нією з яких є захищеність людини. В життєдіяльності кожної людини головним є питання власної захищеності.

Сучасна державна політика міграції, громадянства та реєстрації мігрантів сприяє загостренню проблеми захищеності населення. Захищеність населення у сферах міграції, громадянства та реєстрації мігрантів залежить від потенційної загрози з боку держави та державних органів у плані нестабільності і непослідовності проведення цієї політики, неоднозначності і «невиписаності» окремих процедур у цих сферах. Так, серйозною прогалиною в політиці України щодо біженців є відсутність належних програм з їхньої місцевої інтеграції. Упорядкування системи захисту біженців в Україні, забезпечення їхньої інтеграції в українське суспільство необхідне не лише для виконання відповідних міжнародних зобов'язань та національного законодавства, а й підвищення ефективності боротьби з нелегальною міграцією.

На етапі реалізації міграційної політики, громадянства та реєстрації мігрантів комунікаційні зв'язки державних міграційних служб України в містах полягають у спілкуванні з лідерами, котрі справляють вплив на формування думки окремих груп громадськості, акцентуванні їх уваги на нагальних питаннях та ін. Реалізація цими державними органами політики міграції, громадянства та реєстрації мігрантів має супроводжуватися напрацюванням та реалізацією відповідних супутніх заходів, таких як:

– проведення інформаційних кампаній;

– підготовка спеціальних інформаційно-довідкових матеріалів з проблемних питань;

– підготовка інструктивних матеріалів та ін.

На етапі здійснення державними міграційними службами України в містах політики міграції, громадянства та реєстрації мігрантів та контролю в цих сферах, комунікаційним відношенням притаманна форма надання управлінських послуг, зміст якої полягає, в першу чергу, у роз'ясненні громадянам положень законодавчих та нормативних актів. Серед інструментів комунікаційних зв'язків на цій стадії політики міграції, громадянства та реєстрації мігрантів доцільно використовувати:

– вивчення та аналіз результатів громадської думки;

– оприлюднення інформації про зміни в цій політиці і напрямках її реалізації.

Налагодження комунікаційних відносин державних міграційних служб України в містах із громадськістю пов'язане зі створенням передумов для розвитку активності громадян, забезпечення масовості громадського руху, який повинен бути зорієнтований на розв'язання відповідних проблем на регіональному і місцевому рівнях. Подальший розвиток комунікаційної взаємодії вказаних вище служб з громадськістю повинен супроводжуватися розширенням такої взаємодії та посиленням ініціативи громадських формувань, створенням інноваційних структур співробітництва, що будуть об'єднувати різні соціальні кола регіону, котрі долучатимуться до вирішення питань міграції, громадянства та реєстрації мігрантів.

Висновки

Отже, неспроможність ринкових механізмів забезпечувати структурну збалансованість економіки, недовірність важелів структурної корекції, які застосовує держава, вимагають за-

безпечення дієвої реакції на зміни та ірраціональність структури національної економіки, які вони зумовили, через антикризове управління.

Список використаних джерел

1. Васіна А. Ю. Інституціоналізація структурних зрушень у національній економіці / А.Ю. Васіна // Формування ринкової економіки: зб. наук. праць / М-во освіти і науки України, ДВНЗ «Київський нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана»; [відп. ред. О.О. Беляєв]. Спец. Вип.: Державне антикризове управління національною економікою: світовий досвід та проблеми в Україні: матеріали наук. конф., 14–15 квітня 2010 р. / [голова редкол. І.Й. Малий]. – 2010. – С. 184–186.
2. Даневич М.В. Підтримання конкурентоспроможності працівників як складова антикризового управління економікою / М.В. Даневич // Формування ринкової економіки: зб. наук. праць / М-во

освіти і науки України, ДВНЗ «Київський нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана»; [відп. ред. О.О. Беляєв]. Спец. вип.: Державне антикризове управління національною економікою: світовий досвід та проблеми в Україні: матеріали наук. конф., 14–15 квітня 2010 р. / [голова редкол. І.Й. Малий]. – 2010. – С. 325–328.

33. Про Концепцію державної міграційної політики: Указ Президента України від 30.05.2011 №622/2011. – [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/622/2011>

4. Гарна І.О. Організаційно-правове регулювання міграційних процесів в Україні: автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук / І.О. Гарна. – Х., 2004. – 18 с.

5. Березовський І. Організована нелегальна міграція як різновид організованої злочинності в Україні / І. Березовський // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – К.: МНДЦ. – 2011. – №3. – С. 144–153.

УДК 336.225(477)(045)

*І.В. ЦЕРБАТЕНКО,
асистент, Національний авіаційний університет,
Л.А. СЛЮСАР,
студентка, Національний авіаційний університет*

Основні причини недосконалості діючої системи оподаткування в Україні

У статті розглянуто вплив принципів оподаткування на створення оптимальної, справедливої та економічно виправданої системи оподаткування в майбутньому. Досліджено податкові надходження до бюджету та проаналізовано, до яких наслідків призводить відсутність належного податкового стимулювання.

Ключові слова: податки, податкова система, податкове законодавство, справедливість, рівність, принципи оподаткування.

*І.В. ЦЕРБАТЕНКО,
асистент, Национальный авиационный университет,
Л.А. СЛЮСАР,
студентка, Национальный авиационный университет*

Основные причины несовершенства действующей системы налогообложения в Украине

В статье рассмотрено влияние принципов налогообложения на создание оптимальной, справедливой и экономически оправданной системы налогообложения в будущем. Исследованы налоговые поступления в бюджет и проанализировано, к каким последствиям приводит отсутствие надлежащего налогового стимулирования.

Ключевые слова: налоги, налоговая система, налоговое законодательство, справедливость, равенство, принципы налогообложения.

Considered in the article the impact of principles of taxation for creating an optimal, fair and economically viable tax systems in the future. Investigated tax revenues and analyzed the consequences leads the lack of proper tax incentives.

Keywords: taxes, tax system, tax law, justice, equality, the principles of taxation.

Постановка проблеми. На сьогодні дана тема є актуальною не лише в наукових колах, а й серед громадських та політичних діячів. Оскільки від її вирішення залежить, настільки швидко та ефективно будуть враховуватися інтереси держави та громадян – платників податків. Адже для держави важливим завданням є максимізація доходів бюджету, а платник податків зацікавлений у зниженні податкового навантаження через державну податкову підтримку. Таким чином, вирішення подібного протиріччя покладено в основу оптимізації системи оподаткування.

Аналіз досліджень та публікацій з проблеми. Дослідженню питання оподаткування в Україні присвячено чимало економічних праць таких вітчизняних вчених, як П.К. Беч-

ко [2], Ю.Б. Іванов [3], С.І. Юрій [4], а також Н.П. Кучерявенко, Г.В. Василевська, Л.К. Воронова, О.В. Олійник, І.В. Філон, Ю.В. Ващенко, О. Теліцина та ін.

Дослідження науковців свідчать, що податкова система України має суттєві недоліки як в її функціонуванні, так і в здійсненні державою податкової політики, що значною мірою впливає на економічну ситуацію в країні.

Метою статті є дослідження основних причин недосконалості діючої системи оподаткування в Україні, а також наслідків постійної зміни податкового законодавства.

Виклад основного матеріалу. Після проголошення незалежності Україна стала на шлях самостійного розвитку з метою побудови соціально орієнтованої ринкової економіки.